

XVIII K 252/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2020r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Wielgolewska

Protokolant: Anastazja Kalarus, Katarzyna Kiczek

w obecności Prokuratora – Jacka Szwandroka

przy udziale oskarżyciela posiłkowego B. M.

po rozpoznaniu w dniach 1 lipca 2020 roku i 16 lipca 2020 roku

sprawy:

P. S. s. J. i K. z domu G., ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w 2014 r. w W. usiłował doprowadzić J. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w W. o wartości nie mniejszej niż 400.000,00 zł poprzez wprowadzenie Sądu Okręgowego IV Wydział Cywilny w W. przy Al. (...), w błąd w toczącym się postępowaniu o sygn. akt IV C 706/14 co do istnienia tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie XXIV Wydziału Cywilnego Co 35/12, mimo iż tytuł ten utracił moc prawną wskutek zawarcia umowy cesji wierzytelności z dnia 12 lipca 2012 r pomiędzy I. P. a P. S.

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 k.k.

orzeka

I. oskarżonego **P. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu z tym ustaleniem, że dopuścił się jego popełnienia w dniu 25 lipca 2014 roku oraz że jego działanie polegało na wprowadzeniu w błąd Sędziego Sądu Okręgowego IV Wydział Cywilny w W. przy Al. (...) i czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazuje oskarżonego, zaś na mocy art. 14 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;

III. na mocy art. 627 kpk zasądza od oskarżonego koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa w kwocie 90 (dziewięćdziesiąt) złotych oraz na rzecz oskarżyciela posiłkowego B. M. w kwocie 1200 (tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu wydatków.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>XVIII K 252/19</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	P. S.	Czyn z punktu I sentencji wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Rozwiązanie w dniu 2 października 2003 r związku małżeńskiego M. M. oraz I. M. przez rozwód.	wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie VI Wydziału Rodzinnego z 2 października 2003	k. 261	

	roku rozwiązujący związek małżeński M. M. oraz I. M..		
Dokonanie w dniu 21 listopada 2005 r częściowego podziału małżeńskiego majątku dorobkowego M. M. oraz I. M. w ten sposób, że na rzecz M. M. przeszło spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku przy ul. (...) w W..	umowa o częściowy podział majątku dorobkowego M. M. oraz I. M. z dnia 21 listopada 2005 roku.	k. 7 - 8	
Wytoczenie przez P. S. w dniu 16 listopada 2010 r powództwa o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niego umowy notarialnej z dnia 21 listopada 2005 r obejmującą częściowy podział majątku wspólnego. Uznanie przez Sąd Okręgowy w Warszawie umowy o częściowy podział majątku dorobkowego M. M. oraz I. M. z dnia 21 listopada 2005 roku za bezskuteczną w stosunku do P. S..	pozew wyrok zaoczny Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 marca 2011 r sygn. akt IV C 1447/10	k. 70 - 72 k. 15	
Zawarcie w dniu 11 lutego 2011 r umowy darowizny na mocy której M. M. darował swemu ojcu J. M. mieszkanie własnościowe przy ul. (...) w W.. Ustanowienie na rzecz M. M. przez jego ojca J. M. nieodpłatnej dożywotniej służebności mieszkania w	Umowa darowizny wraz z ustanowieniem służebności mieszkania położonego przy ul. (...) w W. z dnia 11 lutego 2011 r.	k.9 - 14	

lokalu mieszkalnym nr (...) przy ul. (...) w S.			
Utrata przez P. S. tytułu wykonawczego opartego na wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 listopada 2006 r oraz wydanie w miejsce utraconego kolejnego tytułu wykonawczego	postanowienie z dnia 23 maja 2012 r w sprawie XXIV Co 15/12	k. 48	
Zbycie przez P. S. w dniu 12 lipca 2012 r prawa do uzyskania wymagalnej wierzytelności pieniężnej, której tytułem prawnym był wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 listopada 2006 roku (XXIV C 411/06) – wydany ponownie w miejsce utraconego tytułu wykonawczego postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 23 maja 2012 roku (Co 35/12), na rzecz I. P..	umowa cesji wierzytelności z tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 listopada 2006 roku (XXIV C 411/06) z dnia 12 lipca 2012 roku zawarta pomiędzy P. S. a I. P..	k. 54	
Wystąpienie przez P. S. w dniu 16 sierpnia 2012 r z wnioskiem o ponowne wydanie tytułu wykonawczego w miejsce utraconego, gdzie nastąpił zwrot wniosku	zarządzenie z dnia 5 października 2012 r	k. 51	
Wystąpienie w dniu 23 listopada 2012 r przez I. P. o nadanie wyrokowi Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 listopada 2006 r klauzuli wykonalności na jej rzecz	wniosek o nadanie klauzuli wykonalności	k. 52 – 53 k. 387 – 389 k. 390	
Wystąpienie w dniu 19 czerwca 2013 r		k. 391	

<p>przez P. S. do Sądu Okręgowego w Warszawie o wydanie tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w miejsce utraconego</p> <p>Zwrot wniosku z uwagi na jego nieopłacenie</p>	<p>zarządzenie z dnia 12 lipca 2013 r</p>	<p>k. 392</p>	
<p>Kolejne postępowanie o wydanie tytułu wykonawczego w miejsce utraconego zakończone oddaleniem wniosku P. S.</p>	<p>protokół rozprawy z dnia 30 października 2013 r</p> <p>postanowienie z dnia 4 grudnia 2013 r</p>	<p>k. 394, k. 395 – 397</p> <p>k. 398</p>	
<p>Wystąpienie w dniu 16 grudnia 2013 r przez I. P. o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz osoby na którą przeszło uprawnienie</p> <p>Uzyskanie przez I. P. klauzuli wykonalności na jej rzecz wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 listopada 2006 r</p>	<p>wniosek z dnia 16 grudnia 2013 r wraz z załącznikami</p> <p>postanowienie z dnia 19 lutego 2014 r</p>	<p>k. 399 – 402</p> <p>k. 412</p>	
<p>Wytoczenie w dniu 25 lipca 2014 r przez P. S. powództwa o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niego umowy darowizny zawartej przez M. M. na rzecz jego ojca J. M..</p> <p>Uzyskanie przez P. S. zabezpieczenia roszczenia</p>	<p>pozew z dnia 7 maja 2014 roku o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną w stosunku do P. S..</p> <p>Postanowienie z dnia 22 września 2014 r</p> <p>protokół rozprawy z dnia 16 lutego 2015 r</p> <p>protokół rozprawy z dnia 20 kwietnia 2017 r</p>	<p>k. 18 – 26</p> <p>k. 124 – 134</p> <p>k. 189 - 193</p> <p>k. 301 – 302</p> <p>k. 425 - 426</p>	
<p>Śmierć J. M. 24 maja 2017 r.</p>	<p>akt zgonu J. M..</p>	<p>k. 442</p>	

<p>Zbycie dnia 15 maja 2017 roku przez P. P. (1) oraz A. P. na rzecz P. S. wierzytelności pieniężnej dotyczącej dłużnika I. M., której tytuł prawny stanowi prawomocny wyrok zaoczny wydany przez SO w Warszawie XXIV Wydział Cywilny z dnia 10 listopada 2006 roku o sygn. akt: XXIV C 411/06.</p>	<p>umowa cesji wierzytelności z dnia 15 maja 2017 roku zawarta pomiędzy P. i A. P. a P. S. zeznania świadka A. P.</p>	<p>k. 435 – 437 k. 457</p>	
<p>Problemy zdrowotne M. M. od 2001 i częściowe ubezwłasnowolnienie M. M.</p>	<p>dokumentacja medyczna zeznania świadka M. M. zeznania świadka B. M.</p>	<p>k. 248 – 234 k. 469 – 470 k.</p>	
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
	<p>P. S.</p>	<p>Usiłowanie doprowadzenia J. M. w dniu 25 lipca 2014 roku do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w W. o wartości nie mniejszej niż 400.000,00 zł poprzez wprowadzenie sędziego Sądu Okręgowego IV Wydział Cywilny w W. przy Al. (...), w błąd w toczącym się postępowaniu o sygn. akt IV C 706/14 co do istnienia</p>	

		tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie XXIV Wydziału Cywilnego Co 35/12, mimo iż tytuł ten utracił moc prawną wskutek zawarcia umowy cesji wierzytelności z dnia 12 lipca 2012 r pomiędzy I. P. a P. S.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Posiadanie przez oskarżonego P. S. prawa do wierzytelności pieniężnej na dzień składania pozwu o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną w stosunku do wierzyciela – P. S., wniesiony do Sądu Okręgowego w Warszawie IV Wydział Cywilny dnia 25 lipca 2014 r.	umowa cesji wierzytelności z tytułu wykonawczego – wyroku SO w Warszawie z dnia 10 listopada 2006 roku (XXIV C 411/06) z dnia 12 lipca 2012 roku zawarta pomiędzy P. S. a I. P..	k. 54	
2. Ocena dowodów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Wyrok zaoczny Sądu Okręgowego w Warszawie XXIV Wydziału Cywilnego z dnia 10 listopada 2006 r. o sygn. akt: XXIV C 411/06.	Sąd uznał za wiarygodny dowód z dokumentu wskazujący na istnienie zasądzonej na rzecz P. S. wierzytelności oraz samego tytułu egzekucyjnego z 2006 roku, który na późniejszym etapie postępowania został	

		<p>zaopatrzony w klauzulę wykonalności. Brak jest jakichkolwiek podstaw, aby kwestionować powyższy dowód, który został wydany przez uprawniony organ w przewidzianym prawem postępowaniu</p>	
	<p>Wyrok orzekający rozwiązanie małżeństwa przez rozwód Sądu Okręgowego w Warszawie VI Wydziału Rodzinnego z 2 października 2003 roku o rozwodzie związku małżeńskiego M. M. oraz I. M..</p> <p>Wniosek o podział majątku dorobkowego M. M. oraz I. M. z dnia 30 grudnia 2003 r.</p> <p>Umowa o częściowy podział majątku dorobkowego M. M. oraz I. M. z dnia 21 listopada 2005 roku.</p> <p>Pozew z dnia 7 maja 2014 roku (data prezentaty 25 lipca 2014 r) o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną w stosunku do P. S..</p> <p>Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie IV Wydziału Cywilnego z dnia 22 czerwca 2017 roku o sygn. akt: IV C 622/16.</p> <p>Wyrok zaoczny Sądu Okręgowego w Warszawie IV Wydział Cywilny z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV C 1447/10 i zaopatrzony</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodny dowód z dokumentu wskazujący na rozwiązanie małżeństwa przez rozwód. Brak jest jakichkolwiek podstaw, aby kwestionować powyższy dowód, który został wydany przez uprawniony organ w przewidzianym prawem postępowaniu</p> <p>Wniosek został sporządzony przez wskazane osoby, nie był kwestionowany przez żadną ze stron, brak jest jakichkolwiek przesłanek, aby kwestionować wiarygodność wskazanego dowodu.</p> <p>Umowa sporządzona w formie aktu notarialnego przed uprawnionym funkcjonariuszem i zawierająca oświadczenia jakie uczestnicy tej czynności złożyli. Brak jest jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby podważyć wiarygodność wskazanego dowodu.</p> <p>Pozew został sporządzony przez wskazane osoby, nie był kwestionowany przez żadną ze stron, brak jest jakichkolwiek przesłanek,</p>	

	<p>w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 30 września 2011 r.</p>	<p>aby kwestionować wiarygodność wskazanego dowodu.</p> <p>Sąd uznał za wiarygodny dowód z dokumentu, brak jest jakichkolwiek podstaw, aby kwestionować powyższy dowód, który został wydany przez uprawniony organ w przewidzianym prawem postępowaniu</p> <p>Sąd uznał za wiarygodny dowód z dokumentu, brak jest jakichkolwiek podstaw, aby kwestionować powyższy dowód, który został wydany przez uprawniony organ w przewidzianym prawem postępowaniu</p>	
	<p>Umowa cesji wierzytelności z tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 listopada 2006 roku (XXIV C 411/06) z dnia 12 lipca 2012 roku zawarta pomiędzy P. S. a I. P..</p> <p>Protokół z rozprawy Sądu Okręgowego w Warszawie XXIV Wydział Cywilny z dnia 4 grudnia 2013 roku o sygn. XXIV Co 108/13 w sprawie o ponowne wydanie tytułu wykonawczego w miejsce utraconego w sprawie XXIV C 411/06.</p> <p>Postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie XXIV Wydział Cywilny z dnia 23 maja 2012 roku w</p>	<p>Brak jest podstaw, aby kwestionować ważność umowy cesji wierzytelności z dnia 12 lipca 2012 roku zawartej pomiędzy P. S. a I. P.. Umowa została zawarta w przewidzianej formie i spełnia warunki ważności umowy przewidziane przepisami kodeksu cywilnego. Dowód z dokumentu koresponduje w swej treści z wyjaśnieniami oskarżonego P. S. co do okoliczności zawarcia wskazanej umowy oraz powodów rozporządzenia wierzytelnością.</p> <p>Wskazany dokument także uznany został za wiarygodny, został sporządzony przez wskazaną w nim osobę</p>	

	<p>sprawie o sygn. akt: XXIV Co 35/12.</p> <p>Postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 lutego 2014 roku w sprawie o nadanie klauzuli wykonalności na tytuł egzekucyjny na rzecz I. P. – sygn. akt: XXIV Co 163/13.</p>	<p>uprawnioną. Został także podpisany i brak jest powodów, które miałyby świadczyć, że stwierdzają nieprawdziwy przebieg rozprawy.</p> <p>Sąd uznał za wiarygodny dowód z dokumentu, brak jest jakichkolwiek podstaw, aby kwestionować powyższy dowód, który został wydany przez uprawniony organ w przewidzianym prawem postępowaniu</p> <p>Sąd uznał za wiarygodny dowód z dokumentu, brak jest jakichkolwiek podstaw, aby kwestionować powyższy dowód, który został wydany przez uprawniony organ w przewidzianym prawem postępowaniu</p>	
	<p>Zeznania świadka A. P.</p>	<p>Świadek zeznawała spontanicznie o okolicznościach o których miała wiedzę, dlatego też brak jest powodów, aby kwestionować wiarygodność świadka</p>	
	<p>Umowa cesji wierzytelności z dnia 15 maja 2017 roku zawarta pomiędzy P. i A. P. a P. S..</p>	<p>Brak jest podstaw do kwestionowania ważności umowy cesji wierzytelności z dnia 15 maja 2017 roku zawartej pomiędzy P. i A. P. a P. S.. Strony umowy były uprawnione do dokonania przedmiotowego rozporządzenia. Treść dokumentu korespondowała z zeznaniami świadka A. P..</p>	

<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>Wyjaśnienia oskarżonego – P. S. na okoliczność istnienia legitymacji procesowej w czasie składania przez oskarżonego pozwu o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną w stosunku do wierzyciela – P. S., wniesiony do SO w Warszawie IV Wydział Cywilny dnia 25 lipca 2014 r.</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w toku postępowania, w których zaprzeczał on o próbie wprowadzenia w błąd Sędziego SO w Warszawie IV Wydziału Cywilnego w sprawie o sygn. akt IV C 706/14. Oskarżony oświadczając, że tylko próbował odzyskać swoje wierzytelności wskazywał na korzystny dla niego wyrok, który zapadł w sprawie IV C 622/16. Jednakże zarzut postawiony oskarżonemu dotyczył zupełnie innej kwestii. Jak sam oskarżony wskazał zbył swoją wierzytelność I. P., która przed tą datą łożyła na jego utrzymanie. Oskarżony podniósł, że choć zbył tę wierzytelność to cały czas zajmował się próbą odzyskania należności, z upoważnienia I. P.. Oskarżony działający za pośrednictwem swojego pełnomocnika procesowego musiał mieć świadomość prawną</p>	

		<p>swoich działań zmiernających do doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. M. w postaci własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu poprzez wprowadzenie Sędziego SO (IV C 706/14) w błąd co do istnienia tytułu wykonawczego w postaci wyroku SO w Warszawie XXIV Wydziału Cywilnego Co 35/12, mimo iż tytuł ten utracił moc prawną wskutek zawarcia umowy cesji wierzytelności z dnia 12 lipca 2012 r. Oskarżony składając pозew działał we własnym imieniu, a nie jako pełnomocnik I. P.. Umowa cesji wierzytelności a także zebrany w sprawie materiał dowodowy stanowią podstawę przyjętego przez Sąd nieuwzględnienia wyjaśnień oskarżonego w tym zakresie. W pozostałym zakresie tj. co do okoliczności związanych z zawartą cesją z I. P. oraz zawarciem tzw. cesji zwrotnej ze spadkobiercami I. P., wyjaśnienia oskarżonego zostały uznane za wiarygodne.</p>	
	<p>Zeznania świadka B. M. nie miały znaczenia w zakresie ustaleń faktycznych sądu</p>	<p>Zeznania świadka nie miały znaczenia w zakresie ustaleń faktycznych sądu albowiem świadek w aktywny sposób wszedł w toczące się postępowanie po śmierci ojca w 2017</p>	

		<p>r. Wcześniej był jedynie biernym świadkiem spraw rodzinnych. Co do okoliczności związanych z postępowaniem oskarżonego w dacie składania pozwu przeciwko ojcu świadka, świadek wiedzy nie posiadał.</p>	
	<p>Umowa sprzedaży nieruchomości z dnia 29 maja 2000 r. zawarta pomiędzy W. S. i J. S. (2) a I. M..</p>	<p>Fakt zawarcia umowy nie był kwestionowany przez strony postępowania jednak z uwagi na okoliczność, iż niniejsze postępowanie karne dotyczy kwestii wprowadzenia w błąd Sędziego Sądu Okręgowego przez oskarżonego, wskazana umowa nie przedstawia wartości dowodowej w niniejszej sprawie.</p>	
	<p>Umowa sprzedaży nieruchomości z dnia 15 kwietnia 1999 r. zawarta pomiędzy M. M. a D. i J. W..</p>	<p>Fakt zawarcia umowy nie był kwestionowany przez strony postępowania jednak z uwagi na fakt, iż niniejsze postępowanie karne dotyczy kwestii wprowadzenia w błąd Sędziego Sądu Okręgowego przez oskarżonego, wskazana umowa nie przedstawia wartości dowodowej w niniejszej sprawie.</p>	
	<p>Umowa darowizny z dnia 7 września 1999 r. zawarta pomiędzy A. G. a I. M..</p>	<p>Fakt zawarcia umowy nie był kwestionowany przez strony postępowania jednak z uwagi na fakt, iż niniejsze postępowanie karne dotyczy kwestii wprowadzenia w błąd Sędziego Sądu</p>	

		Okręgowego przez oskarżonego, wskazana umowa nie przedstawia wartości dowodowej w niniejszej sprawie.	
	Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie sygn.. akt V ACa 179/18 wraz z uzasadnieniem	Wskazany dokument powstał w 2019 r i choć dotyczy okoliczności związanych z czynnościami sądowymi podejmowanymi przez oskarżonego P. S., nie miał znaczenia w niniejszym postępowaniu. Dotyczył skargi o wznowienie postępowania z inicjatywy M. M..	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I sentencji wyroku	P. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony P. S. działał z bezpośrednim zamiarem zmierzającym do wprowadzenia Sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie IV Wydziału Cywilnego w błąd w toczącym się postępowaniu o sygn. akt IV C 706/14, celem doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. M. w postaci własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w W..

Oskarżony działając poprzez swojego pełnomocnika, usiłował wprowadzić Sędziego Sądu Okręgowego IV Wydziału Cywilnego w błąd co do istnienia tytułu wykonawczego, w postaci wyroku SO w Warszawie XXIV Wydziału Cywilnego Co35/12, mimo iż tytuł ten utracił moc prawną wskutek zbycia wierzytelności przez oskarżonego na rzecz I. P. co potwierdza zawarcie umowy cesji z dnia 12 lipca 2012 roku. Okoliczności tej oskarżony nie kwestionował także w tym postępowaniu. Tym samym oskarżony, nie był uprawniony do występowania do Sądu Okręgowego z powództwem nakierowanym w konsekwencji na

możliwość dochodzenia wierzytelności pieniężnej od J. M., nie mając tym samym legitymacji procesowej. Oskarżony P. S. zbyciu wierzytelności innej osobie, nie dysponował tytułem wykonawczym, który mógłby być podstawą do wszczęcia postępowania egzekucyjnego. P. S. wytoczył powództwo tzw. skargę pauliańską przeciwko J. M. w sytuacji, gdy poprzedni, korzystny dla niego wyrok przeciwko M. M., na skutek wznowienia postępowania, został wyeliminowany z obrotu prawnego. Oskarżony podkreślał, że chciał odzyskać należne mu pieniądze, a przecież wówczas nie był do tego uprawniony. W sprawie XXIV C P. S. będąc przesłuchiwanym w dniu 4 grudnia 2013 r. zawniósł o ponowny tytuł i nic nie mówił o cesji. Wniosek został oddalony. W dniu 16.12.2013 r. I. P. reprezentowana przez adw. K. złożyła wniosek o wydanie na jej rzecz tytułu. W dniu 19 lutego 2014 r. został wydany tytuł na rzecz I. P. (k. 62). Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jasno wskazuje, iż oskarżony od samego początku działał z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym. Zamiar ten został wielokrotnie przez oskarżonego potwierdzony zarówno składanymi w sprawie

pismami w toczącym się postępowaniu cywilnym jak również na sali rozpraw poprzez złożone przez oskarżonego oświadczenia jako strona. Również wyjaśnienia oskarżonego złożone na łamach niniejszego postępowania karnego potwierdzają te ustalenia. Oskarżony musiał mieć świadomość zawartej dnia 12 lipca 2012 roku cesji wierzytelności pieniężnej, w której wierzytelność została zbyta przez oskarżonego na rzecz I. P.. Działanie oskarżonego poprzez profesjonalnego pełnomocnika dodatkowo przemawia za tym, iż oskarżony miał świadomość, wiedzę prawną dokonanych rozporządzeń. Dalsze postępowanie oskarżonego, a w tym zawarcie cesji ze spadkobiercami I. P. także potwierdzają wskazane okoliczności. Należy podkreślić, że sąd nie kwestionuje prawa oskarżonego do dochodzenia zaspokojenia przysługujących mu należności od I. M., jednakże czynności te muszą mieć oparcie w okolicznościach faktycznych i prawnych. Stanowisko oskarżonego wyrażone w pozwie o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną, wniesionym do SO w Warszawie IV Wydział Cywilny dnia 25 lipca 2014 roku, także potwierdza

te okoliczności. Z tego powodu nie może ulec wątpliwości, iż oskarżony działając przez swojego pełnomocnika, usiłował wprowadzić w błąd Sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie IV Wydziału Cywilnego w sprawie o sygn. akt: IV C 706/14, w sposób rozmyślny, planowy i nakierowany na osiągnięcie korzyści majątkowej, gdyż jego celem było zaspokojenie z mieszkania należącego wcześniej do M. M.. Elementy przedmiotowe oszustwa mieściły się mieścić się w świadomości oskarżonego i były objęte jego wolą. Sprawca nie tylko chciał uzyskać korzyść majątkową, lecz także w tym celu użył określonego sposobu działania. Nie można zgodzić się z prezentowanym przez obrońcę oskarżonego stanowiskiem, że powód może wnieść pozew w każdej sprawie i może dowodzić swych racji w każdy sposób bez żadnych konsekwencji prawnych, oczywiście poza przegraniem sporu. W doktrynie i orzecznictwie wskazywano na czym może polegać oszustwo sądowe (wyrok SN z dnia 10.06.2010 r, IV KK 1/10). W realiach niniejszej sprawy podejmowanie przez oskarżonego akcji procesowej nakierowanej na uzyskanie ochrony prawnej, gdy ta ochrona

mu nie przysługuje. Dodatkowo posłużenie się w piśmie inicjującym to postępowanie kopią tytułu wykonawczego, w sytuacji, gdy w innym postępowaniu wskazywał oskarżony, że tytuł został utracony, jednoznacznie wskazuje na usiłowanie doprowadzenia do powstania w świadomości osoby, która ma wydać wnioskowane orzeczenie, mylnego wyobrażenia o rzeczywistości.

Normatywna istota oszustwa sądowego zasadza się na założeniu, iż podmiotem wprowadzanym w błąd jest sąd lub inny organ postępowania sądowego, zaś podmiotem, którego mieniem w sposób dla niego niekorzystny rozporządzono jest uczestnik postępowania sądowego (Wyrok SA z Wrocławia - II Wydział Karny z dnia 16 grudnia 2014 r. II Aka 380/14). Stwierdzić zatem należy, iż zachowania oskarżonego bezpośrednio zmierzały do dokonania czynu zabronionego w formie stadialnej przestępstwa, stwarzając realne zagrożenie dla dobra chronionego prawem. Uwagę Sądu zwraca również znaczna wartość mienia, którego rozporządzenie miało dotyczyć (wartość nie mniejsza niż 400 000 zł).

Czyn popełniony przez oskarżonego, przyjmuje

zatem postać oszustwa sądowego, „a więc przestępstwa, w którym wydane przez sąd orzeczenie, w następstwie wprowadzenia go w błąd, pogarsza sytuację majątkową pokrzywdzonego, nawet jeśli może on doprowadzić do przywrócenia poprzedniego stanu rzeczy.”(Postanowienie SN – Izba Karna z dnia 7 października 2014 roku V KK 220/14).

Z powyższych względów przyjąć należało, iż oskarżony wypełnił wszystkie znamiona czynu opisanego w art. 13 § 1 KK w zw. art. 286 § 1 KK w zw. z 294 § 1 KK.

Sąd przyjął, iż oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu z dniem wniesienia do Sądu Okręgowego w Warszawie IV Wydziału Cywilnego, pozwu o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną w stosunku do wierzyciela tj. pisma z dnia 25 lipca 2014 roku. Sąd przyjął zatem, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu z pierwszym pismem, które skierował do Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV C 706/14. Z tym dniem bowiem Sędzia Sądu Okręgowego IV Wydziału Cywilnego miał zostać wprowadzony w błąd, zaś wszelkie konsekwencje tego zdarzenia miałyby swoje źródło w

<p>czynnościach podjętych przez oskarżonego z chwilą wniesienia pisma z dnia 25 lipca 2014 roku.</p> <p>Wobec powyższego Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.</p>			
#	3.3. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.4. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>4. Kary, środki karne, przepadek, środki kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. S.	I i II	I i II	<p>Za orzeczeniem oskarżonemu kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia przemawiały następujące okoliczności:</p> <p>- forma stadialna - usiłowanie dokonania przestępstwa z art. 13 § 1 w</p>

			<p>zw. z art. 286 § 1 i art. 294 § 1 KK,</p> <ul style="list-style-type: none"> - dotychczasowa niekaralność oskarżonego; - incydentalność zdarzenia; - motywacja oskarżonego, który podjął próbę nieracjonalnego dochodzenia wiarygodności; <p>Za warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności przemawiały następujące okoliczności:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymiar kary nieprzekraczający roku; - dotychczasowy sposób życia oskarżonego, który w okresie 2 lat próby pozwoli zweryfikować pozytywną prognozę kryminologiczną postawioną wobec oskarżonego.
5. 1 Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Nie dotyczy			
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii			

mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę

W niniejszej sprawie, uwagę Sądu zwraca fakt reprezentacji oskarżonego – P. S. w postępowaniu przed SO w Warszawie IV Wydziałem Cywilnym przez profesjonalnego pełnomocnika adw. T. K..

Oskarżony – P. S. usiłując doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. M. poprzez wprowadzenie w błąd Sędziego SO w Warszawie IV Wydziału Cywilnego w sprawie o sygn. akt IV C 706/14 co do istnienia tytułu wykonawczego w postaci wyroku SO – Co 35/12, mimo iż ten tytuł utracił moc prawną wskutek zawartej dnia 12 lipca 2012 roku ceśni wierzytelności, działał poprzez swojego profesjonalnego pełnomocnika. Oznacza to, iż reprezentujący wówczas oskarżonego pełnomocnik, musiał mieć świadomość sytuacji prawnej oskarżonego oraz faktu zagrożenia odpowiedzialnością karną

oskarżonego, która byłaby skutkiem i następstwem poczynań oskarżonego. Pełnomocnik reprezentował wcześniej I. P. w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności na jej rzecz. Powyższe jednakże nie skutkuje uznaniem, że oskarżony swoim działaniem nie wyczerpał znamion przypisanego mu czynu. Nie ulega zatem wątpliwości, iż pełnomocnik który w sposób niewłaściwy reprezentuje swojego mocodawcę, narażając go na ewentualną odpowiedzialność karną reprezentuje swojego klienta w sposób nienależyty. Sąd, z uwagi na fakt, iż nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata – stosownie do art. 88 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze, nie podjął czynności zmierzających do zawiadomienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Adwokackiej w W. o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

7. Koszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

<p>III</p>	<p>W myśl art. 627 k.p.k. od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego.</p> <p>Koszty sądowe zgodnie z treścią art. 616 § 2 k.p.k. obejmują opłaty oraz wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania. Stosownie do treści art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 zł tytułem opłaty sądowej oraz 1200 zł na rzecz oskarżyciela posiłkowego tytułem zwrotu wydatków.</p> <p>Sytuacja majątkowa, rodzinna i wysokość osiągniętych dochodów wskazuje, że oskarżony jest w stanie zapłacić powyższe koszty sądowe i nie będzie to dla niego zbyt uciążliwe.</p>	
<p>6. 1Podpis</p>		